

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

**UNGDOM,
SÅNG
och
FRÄLSNINGS-
GLÄDJE
hör samman**

.....

Läs i detta nummer:

Arne Imsen:

Pröva andarna!

Harry Hallander:

Gud har en väg.

Helge Berntsson:

Du bor väl inte i Knorrland?

**Dessutom mötesreferat,
vittnesbörd etc.**

.....

NR 19

Bilaga medföljer

1-14 OKT. 1967

PRIS 1.10

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvärlig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmast postanstalt genom inbe-
taling på postgiro nr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24:—, halvår 13:—, kvartal
7:—. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 54503 - 1967

KÖPER DU

lösnummer av Midnattsropet? —
BRA! —

PRENUMERERA 1968 — det är bättre!

Du får tidningen hem. —

Du får den billigare. —

Du stöder tidnings-
missionen. —

FÖRMÅNSERBJUDANDE!

PRENUMERERA FÖR 1968 NU
OCH DU ERHÅLLER
GRATIS MIDNATTSROPET
TILL ÅRETS SLUT

Använd talongen.

Till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgat. 60, STHLM VA

Jag prenumererar härmed på Midnattsropet för 1968
och erhåller gratis tidningen till årets slut. Jag betalar
pren.-avg. kr. 24:— då jag erhållit inbetalningskort.

Namn:

Adress:

Poststation:

Nr 19

1 OKT.

Årg. 8

Nils Westberg:

GEMENSKAP eller GEMENHET? VIII

Sista avsnittet

...”*en Gud, som är allas Fader*”...
(Ef. 4: 5)

Det är om att *alla* lärjungar skall få nåd att uppleva starkheten och syskongemenskapen i *en* Gud, som är allas Fader, som Jesus beder i Joh. 17: 21: ”Jag beder att de *alla* må vara ett, och att, såsom du, Fader, är i mig, och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig.”

För att Gud skall av någon kunna kallas Fader, måste han vara *född* av Gud, och för att barn skall vara äkta syskon, måste de vara födda genom *samme far*. Annars *kallar de sig* bara syskon eller är det till hälften. Jordiskt syskonskap upprättas alltså *endast genom en födelse* och andligt syskonskap endast genom en *ny födelse*: genom vatten och Ande.

Där denna födelseprocess får fortskrida efter gudomliga lagar utan beskäftigt bistånd av parti-religiösa förlossare eller populärfrälsares abortingripanden föds friska, fullgångna gudsbarn, som känner sitt *frändskap efter blodet*, halleluja! Gud vill inte göra *alla* till baptister eller *alla* till pingstvännar eller *alla* till missionsförbundare, utan Han vill göra *alla till barn*, som inte kan klara sig med egna stödåtgärder eller slugt upplagd taktik och ekonomi. Han vill, att de skall vara *helt beroende av Honom varje dag och varje steg*, pris ske Gud! Ty i barnaskapets lika

beroende av Jesus ligger gemenskapens sammanhållande, gyllene länk, smidd i Jesuskärlekens rena eld.

BRYT LÄGRET!

Käre vän, som har följt mig i detta studium av Ef. 4: 3—5 (6): *Hur är det med grunden för din församlingsgemenskap?* Det är så mycket i det kristna livet, som är paradoxalt. Kanske Jesus måste få *lösa ut dig* ur den sorts gemenskap, som du i oförstånd eller förstokelse bundits eller bundit dig själv vid, så att du kan få uppleva gemenskapen med *Hans sanna församling*, som lever och verkar överallt, där gemenskapen vilar på upplevelsen av *en kropp, en Ande, ett hopp, en Herre, en tro, ett dop, en Gud*, och där församlingens och den enskildes liv fungerar utifrån denna upplevelse.

Är det *väckelse*, där du står? Brist på väckelse är brist på Ande och tro. Lever du i en omgivning av otro, återstår dig bara *ett*, om du vill bevara livet: **FLY! FLY NU!**

Jag säger detta i djupaste nöd, men jag säger det med Guds eget Ords auktoritet. Jag säger det stick i stäv mot församlingsföreståndare och organisationssympatisörer: **FLY! FLY UT TILL FRIHETEN I JESU NAMN!**

Fly ut till din frihet att verka bland människor

Forts. på sid. 21.

Arne Imsen predikar.

PRÖVA

Predikan av **ARNE IMSEN**

Inte minst just i vår egen tid — då enligt Jesu egna ord många villolärare och falska profeter skall uppstå och Antikrists ande blir allt starkare verksam — är det motiverat att lyssna till apostelns uppmaning: "Pröven andarna!"

I dag skall jag tala om andebedomning.

Det är ett mycket aktuellt ämne. Även då det inte är fixerat till någon speciell situation så finns det ändå alltid orsak att beröra det. —

Vi skall tala om andebedomning ur två synpunkter: den allmänna sidan som vi möter i 1 Joh. 4: 1, "pröven andarna", och den speciella sida som Paulus talar om i 1 Kor. 12: 10, gåvan "att skilja mellan andar". —

Det är ett område vi bör nalkas med stor försiktighet och vördnad. —

Alla människor behärskas av en andemakt.

I inledningen till 1 Kor. 12:te kapitlet redogör Paulus dels för den inspiration som är verksam i världen och som formar ett liv i hedendom, dels talar han om den Ande som råder över och behärskar de troende. Det är två klart väsensskilda tillstånd.

Om det förstnämnda tillståndet säger han: "I veten ju att I, medan I förut voren hedningar, läten eder blindvis föras bort till de stumma avgudarna." — Här möter oss individer som är förvandlade till massmänniskor, viljelösa "mähän", som drivs av onda, främmande makter. Dessa människor är som regel inte själva medvetna om den andemakt, som råder i världen och de är inte heller medvetna om sin egen situation; de talar och handlar, som om de vore fria och självständiga, medan de i verkligheten drivs och behärskas utav en demonisk andevärld. —

I frälsningen sker ett andebyte.

Den nya Ande som kommer in bryter inte ned individen, utan gör människan självständig och med ett personligt ansvar.

Låt oss läsa vad Paulus säger om det här: "Därför vill jag nu förklara för eder, att likasom ingen som talar i Guds Ande säger: 'Förbannad vare Jesus', så kan heller inte någon säga: 'Jesus är Herre', annat än i den Helige Ande." —

Jag skall rekommendera er att läsa det här om och om igen. Sök ta reda på just det som ligger i det här hemlighetsfulla uttryckssättet." —

Det heter att "Jesus är Herre". —

Då den helige Ande uppenbarar sig sker det på ett suveränt sätt, den ställer människan under Jesu herravälde. De kristna är inte herrelösa. Det står icke här att Jesus är Frälsaren, utan att Jesus är Herre. Det skall vi ta med oss från början, ty det är ett väsentligt förhållande.

Det finns nämligen en andemakt som är redo att acceptera Jesus som Frälsaren, men absolut inte som Herre. Det är den andemakt som är verksam i världen, men den är också verksam i de troende, som låter Guds nåd bli ett medel till lösaktighet. Det måste bli klart för oss att Kristus icke bara är Försonare och Frälsare — HAN ÄR HERRE! —

Vi har i detta andebyte övergått från ett rike till ett annat — ifrån mörkrets välde till Sonens rike — ifrån död till liv — ifrån otron till trons territorium. I dessa riken är två motsatta prin-

ANDARNA!

Nya Testamentet har en klart uttalad undervisning om nödvändigheten av att pröva alla de skiftande företeelser man ställs inför även i en andlig verksamhet. Det finns ingen anledning att reservationslöst acceptera allt. —

Guds eget ord är den måttstock under vilken allt måste läggas. —

Hur står det skrivet? —

Stämmer detta överens med vad Ordet lär? —

Vad var urkristen praxis? —

ciper verksamma. I det ena riket härskar dödens makt, och i det andra livets. Konungsligt välde i liv betyder att Jesus Kristus är Herre, icke bara territoriellt i detta område, utan Han är Herre över varje enskild individ, Gud vare tack och lov. —

Vi måste lära oss att pröva andarna.

Låt oss här läsa två bibelrum. Först 1 Kor. 12: 7—11: "Men de gåvor i vilka Anden uppenbarar sig givas åt var och en så, att de kunna bli till nytta. Så gives genom Anden åt den ene att tala visdomens ord, åt en annan att efter samme Ande tala kunskapens ord, åt en annan gives tro i samme Ande, åt en annan gives helbrägdagörelsens gåvor i samme ene Ande, åt en annan gives gåvan att utföra kraftgärningar, åt en annan att profetera, åt en annan att skilja mellan andar, åt en annan att tala tungomål på olika sätt, åt en annan att uttyda, när någon talar tungomål. Men allt detta verkar densamme ene Anden, i det han, alltefter sin vilja, tilldelar åt var och en någon särskild gåva." —

Och så skall vi också läsa 1 Joh. 4: 1—3: "Mina älskade, tron icke var och en ande, utan *pröven andarna*, huruvida de är av Gud; ty många falska profeter hava gått ut i världen. Därpå skolen I känna igen Guds Ande: Var och en ande som bekänner att Jesus är Kristus, kommen i köttet, han är av Gud; men *var och en*

De frågorna bör vi alltid ställa. —

Det förkunnade Ordet ställer under sin dom lära och leverne hos dem som lyssnar, men förkunnaren måste också i sin tur låta sig korrigeras, då hans tal och handlande icke överensstämmer med Guds ord.

Detta gäller inte bara förkunnelsen. Även de "budskap" som förmedlas genom de andliga gåvorna måste prövas. —

Allt måste ställas inför Ordets korrektiv. I Efesus prövade man även dem som sade sig vara apostlar.

ande som icke så bekänner Jesus han är icke av Gud. Den anden är antikrists ande, om vilken I haven hört att den skulle komma, och som redan nu är i världen." —

Om vi först stannar inför det sista vi läste, så möter vi där två olika sätt att bekänna Jesus. Lägg märke till att det är fråga om andeinspiration i båda fallen. Här står det talas om att antikrists ande också kan ha en Jesusbekännelse. Och aposteln vill att församlingen — det är en sund församling han vänder sig till — skall pröva andarna, därför att antikrists ande redan är verksam.

Jag skall inte ta upp de företeelser som Johannes kan ha menat när han talar om detta skadliga och nedbrytande inflytande, utan bara nöja mig med att göra klart vilken skillnad det är mellan dessa två olika bekännelser. —

Vår Kristusbekännelse avslöjar vilken ande vi behärskas av.

Vad aposteln i första hand här varnar för är falsk lära. Församlingen skall ju gestalta Jesu Kristi evangelium. Församlingen skall vara bärare av Sanningen eftersom församlingen är Sanningens grundfäste och stödjepelare. Den skall vara bärare av det gudomliga ljuset och den gudomliga kunskapen. Denna kunskap skall icke på något sätt vara uppblandad varken med

Forts. på sid. 16.

Harry Hallander

Harry Hallander:

GUD HAR EN VÄG...

"Och Herren sade till Mose: Varför ropar du till mig? Säg till Israels barn, att de draga vidare." 2 Mos. 14: 15.

Det gamla förbundsfolket hade upplevt underbara ting. Genom Guds mäktiga hands verk var förlossningen från Egypten en verklighet för dem. Från trældom och förtryck hade de genom blodsbestrukna dörrar gått ut till Guds barns härliga frihet.

Herren hade berett en framkomlig väg för dem. Men — han har aldrig, varken under gamla eller nya förbundets tid, lovat sitt folk en väg fri från svårigheter och prövningar.

Enligt Guds tydliga order (2 Mos. 14: 21) skulle folket lägga sig vid havet, där sedan vägen genom Faraos förföljelse syntes stängd åt alla sidor. Nu försvann den första hänförelsen och glädjen. Frukten och tvivel intog folkets hjärtan och nu tänkte och sade de säkert till varandra: Detta kan aldrig vara Guds väg. Hur skall detta sluta?

Men genom sorlet och förvirringen ljuder Guds mäktiga röst till Mose. Likt en bländande blyxt fördrivar den otrons och tvivlets dimma: "Säg till Israels barn att de draga vidare."

Undret sker och vägen öppnas. Halleluja!

Svårigheter och prövningar är snarare ett bevis på att man är på Guds väg, än motsatsen.

Broder och syster, du som hört kallelsen och börjat vandrigen, minns, när svårigheterna synes hoppa sig, den du efterföljer är densamme i dag, som fordom. "Inga portar kunna stängas för det folk som fruktar Gud." Drag vidare genom tron. —

I det trängda läge som upptod för folket där vid Röda havet var det säkert tankar på återtag och kompromiss som intog de flestas hjärtan.

Faraos var en durkdriven diplomat. Han hade inför Guds krav "Släpp mitt folk" kommit med

flera kompromissförslag och hade säkert med tillfredsställelse upptagit nya förhandlingar med Mose och Aron om folkets framtid. Han hade sett dessa män utföra många under och tecken, visste att Mose var "undervisad i all Egyptens visdom" och skulle troligen i samband med folkets återtag ha erbjudit Mose och Aron höga platser i statsförvaltningen. Folkets ställning skulle därigenom ha förbättrats och hela Egypten berörts av Israels Guds tankar. Vilken samhällsväckelse och vilket strålände tillfälle att påverka landets politik — enligt våra dagars moderna, religiösa tänkande. Men — vad sade Herren — "Säg till Israels barn att de draga vidare".

Den gudomliga uppenbarelsens väg

Gud hade kallat ut detta folk, en förebild till församlingen, för att förverkliga sin eviga frälsningsplan — men detta kunde endast ske genom att man fortsatte framåt på Guds väg — ett oftergivligt villkor. Om vi vände våra tankar till *Nya Testamentets* församling och dess väg genom tiderna, så säger historien och erfarenheten oss, att det är två dödliga faror som alltid lurar på det folk, som vill vara bärare av en levande väckelse. Det är för det första faran av att stanna på vägen, och det är faran av att man, om man än synes fortsätta framåt, ändå spårar ur och hamnar vid sidan av Guds väg.

Båda dessa allvarliga fakta har alltid samma resultat som följd. Man kom aldrig till den härlighet Gud hade lovat, man blev aldrig vad han i sitt eviga rådslut hade planerat. Organisationen blev perrfekt, partigemenskapen var korrekt och fungerade, vackra kyrkor byggdes, sång- och musiklivet blomstrade, predikanterna blev alltmer vältaliga och skolade — men vart tog den övernaturliga kraften, den verkliga frälsningsfröjden och detta obeskrivliga "något" som till-

hörde den levande, brinnande väckelsen, och som oemotståndligt grep människorna, vägen?

Vi måste som väckelsens folk vandra vidare på den gudomliga uppenbarelsens väg. *Det är endast då vi bevaras och växa i enlighet med Ordet.* För den urkristna församlingen var pingsterfarenheten icke partistämpeln eller målet, utan porten till en värld av fortsatt uppenbarelse. Hela Apostlagärningarna är ett ovedersägligt vittnesbörd här om. Dess församling kallades inte för "den kyrkan" — utan man gav den namnet "den vägen". Apg. 24: 14. I kyrkan sitter man stilla — men på vägen rör man sig framåt. Halleluja! Pris ske Gud!

Vi prisar Gud av hela vårt hjärta, för att i dessa avfallets och ljumhetens tider få vara med där elden brinner. Maranataropet ljuder, Herren kommer. Det innebär för Guds folk att stå upp, "skaka stoftet av dig", vandra vidare. Men vi behöver inte lämna den överflödande glädjen, smörjelsens spontanitet och Andens frihet bakom oss då vi går vidare på Guds väg. Dessa ting är ej endast det andliga barnastadiets upplevelser, de tillhör lika mycket de fullmogna, ja, de skall glädja oss ända in i himmelen.

En utstakad väg

"Säg till Israels barn att de draga vidare." Det betydde en av Gud planlagd och utstakad väg till upplevelsen av löfteslandets välsignelser. Det heter i 4 Mos. 33: 1—2, att "Mose upptecknade på Herrens befallning deras uppbrottsorder, allteftersom de ändrade lägerplats". Att vägen sedan genom folkets otro blev onödigt lång, förändrar icke detta gudomliga faktum. Jesus sade: "Jag är vägen, sanningen och livet." (Joh. 14: 6.) De första kristna undervisade tydligt och grundligt om Guds väg (Apg. 18: 25—26). Paulus talar i 1 Kor. 12: 31 om *en* väg, en övermåttan härlig väg. Denna underbara väg är densamma i dag, som den fordom var. Den evige Guden har en evig frälsningsväg och godtar inga religiösa vägförbättringar, ej heller mänskliga genvägar för sitt verk. Gud väg till himlen är enkelriktad. Där finns ingen "mötande trafik" eller väg tillbaka. Det säkraste färdssättet är alltså att hålla sig mitt på vägen.

Våra färdvägar på jorden har ju i regel ett dike på varje sida. Den som hamnar i något av dem kommer sent, ja kanske aldrig till målet. Låt oss aldrig glömma, att i varje situation, i

varje problem och i varje andlig upplevelse, möter oss dessa faror. Men, ära vare Gud, där "det går igenom". Än i dag ljuder Herrens ord: "Här är vägen, vandren på den." Jes. 30: 21.

Vandringen på Guds väg innebar också en gudomlig ordning för Israel. Ordningen har i alla tider varit en betydelsefull fråga för Guds folk. Gud är ju icke oordningens Gud, utan fridens, heter det i 1 Kor. 14: 33.

I gamla förbundet var Guds ordning den avgörande principen i alla frågor. 4 Mos. 2: 17 visar oss, att uppenbarelsetältet låg i centrum i lägret, runt därom var de olika stammarna placerade, enligt Guds tydliga anvisning och i den ordningen tågade man vidare. Vad var det som gjorde att Jerikos murar föll? Jo, när man tågade runt omkring dem, i den ordning Gud hade bestämt, var det full seger. I församlingens tid, har den gudomliga ordningen ofta ersatts med mänskliga organisationer, som ju saknar varje stöd i skriften. Dessa religiösa organisationer har ofta mer eller mindre sin rot i otron. Men det finns — ära vare Gud — en Andens och Ordets ordning för församlingen, som växer och utvecklas i den levande Andens jordmån. Läs Kol. 2: 5, 1 Tim. 1: 4, Tit. 1: 5.

Den urkristna församlingen hade en fri gemenskap enligt denna ordning och utförde under denna den gigantiska evangelisation, som saknar varje motstycke i kyrkohistorien. Om Jesus Kristus, som vi helt och fullt tror, är densamme, skall han då icke i denna sena tid kunna föra sin församling till full seger och livsförvandlande väckelse på samma väg? Jo, förvisso!

Endräktens väg

Vi ser vidare av bibelns vittnesbörd, att en atomsfär av endräkt och brödragemenskap omslöt Israels trosvandring. Väl var det många strider mot yttre fiender — men när Guds ord och vilja var avgörande — var det aldrig inbördeskrig; man vände ej vapnen mot varandra. Det var flera bidragande orsaker här till.

Man var född in i denna gemenskap. "Vi veta att vi hava övergått från döden till livet, ty vi älska bröderna", säger oss 1 Joh. 3: 14. Vilken underbar verklighet under vandringen genom världsöknens strider. En annan orsak till endräkten var, att moln- och eldstoden alltid ledde folket åt samma håll. Den var aldrig delad, så att den

Forts. på sid. 9.

Väntar DU Jesus varje dag?

"Han som betygar detta säger:
'Ja, jag kommer snart.'
Amen. Kom, Herre Jesus!"
Upp. 22: 20.

Väckelsen fortsätter i Brasilien

GUDS VERK går härligt framåt här uppe i norra Minas Gerais. Även i staterna Espirito Santo och Bahia har vi genom Guds nåd fått öppna nya arbeten och Gud har varit med och frälst själar, döpt i Helige Ande och flera sjuka har upplevt helbräddagörelseunder.

Visst har det varit kamp och strid. Både yttre och inre strider. Men under allt har HERREN givit härlig seger.

En grupp fattiga men saliga Guds barn från Posto da Mata i södra Bahia samlade till möte.

I VILLA GABRIEL PASSOS där arbetet är nytt och ledes av diakonen Nikodemus, döpte vi för några veckor sedan sex nyfrälsta i vatten. Skaran av troende växer och vi står nu färdiga att ha dop på nytt.

Fattigdomen är där mycket stor, men trots detta har vännerna beslutat uppföra en enkel lokal, där de skall kunna samlas för att prisa Gud.

Kort efter det att vi öppnat arbete i staten Bahia besökte en hel karavan av troende vänner från församlingen här i Nanuque, NOVO CRUZEIRO. Jag måste säga, att vi upplevde en öppen himmel över oss. Tjugoen stycken nyfrälsta saliga syskon döptes nere i floden. Av rädsla att alla nu skall bli protestanter i den lilla byn Novo Cruzeiro, har den katolske prästen uppmanat "de trogna" att komma till mässan och anropa helgonen om nåd och förbarmande.

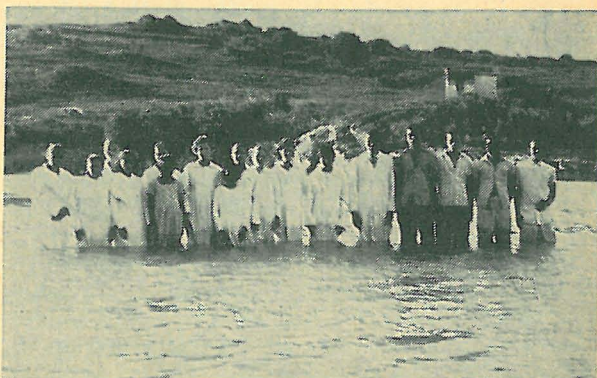
När vi kom dit, hälsade folket oss med jubel.

Från dopförrättningen i Vila Gabriel Passos.

Under söndagens möten fick vi bedja med åtta själar som var i djup nöd över sina synder.

En äldre broder som för några år tillbaka kom in i arbetet från Assembleia, har orsakat oss en hel del problem. Under den tid jag var borta från fältet, passade han på att förkunna främmande läror. Hur viktigt är det inte att dessa som kommer från andra församlingar till oss, verkligen har upplevt, eller är villiga att uppleva, förnyelse från Herren och få en del av den nya visionen av vad Gud vill just nu. Finns fariseism

Från senaste dopförrättningen i Nanuque. Femton nyfrälsta döptes till Kristus under en öppnad himmel i floden Muruco.

Är DU döpt i den Helige Ande?

Var och en, som i ett ödmjukt och förkrossat hjärta mottager ett dop i den helige Ande och eld, kommer därigenom i åtnjutande av en mångfald dyrbara andliga rikedomar.

Han undfår kraft att i både ord och handling vittna om sin Herre och Mästare. Jesus har försäkrat: "När den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen." —

Man blir löst från försagdhet och människofrukten, ty "Gud har icke givit oss en försagdhets ande utan en kraftens och kärlekens och tuktighetens ande".

Om den apostoliska tidens kristna berättar Lukas, att "de blevo alla uppfyllda av den he-

lige Ande, och de förkunnade Guds ord med frimodighet". Guds Ande är kärlekens ande och "räddhåga finnes icke i kärleken, utan fullkomlig kärlek driver ut räddhågan". —

Andens dop medför en översvallande glädje. När Anden hade fallit över dem, som i tio dagar hade bidat i den övre salen, var de så översvallande glada, att de som inte förstod deras andliga upplevelse, menade att de var druckna av sött vin. Guds Ande kallas i Skriften Glädjens olja. Att bli döpt i den helige Ande innebär att bli smord med glädjens olja. —

Andens dop åtföljes av andliga nådegåvor. Då Anden blev utgjuten över lärjungarna på den första pingstdagen efter

Jesu uppståndelse, begynte de tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala. Apg. 2: 4. Det säges om dem, som blev andedöpta i Kornelius' hus i Cesarea, att man "hörde dem tala tungomål och storligen pris Gud". Något liknande inträffade vid den andeutgjutelse i Efesus, om vilken vi läser i Apg. 19: 1—6. När Paulus lade händerna på de nydöpta, kom den helige Ande över dem och "de talade tungomål och profeterade".

Sedan Paulus i Kor. 112: 8—10 uppräknat nio av Andens gåvor, tillägger han i nästföljande vers: "Allt detta verkar densamme ene Anden, i det han alltefter sin vilja tilldelar åt var och en någon särskild gåva." Gud är inte orättvis och njugg, så att han förmänsar somliga av sina barn dessa gåvor. Nej, han tilldelar åt var och en någon särskild gåva.

Arvid Larsson
Västervik

Vännerna i Sao George samlade utanför sin mycket primitiva lokal.

och partisinne kvar i hjärtat blir dessa bröder till skada för väckelsen och ej till välsignelse.

Till alla "Maranata-vänner" i Sverige sänder jag och församlingen här i Nanuque våra kära fridshälsningar.

Joao Ferreira dos Santos
genom Ernst Högländer

GUD HAR EN VÄG... Forts. fr. sid. 7.

ledde några stammar åt öster och andra åt väster. Den gick framför och ledde Israel på en gemenskapsväg. I nya förbundet kallas detta för Andens enhet, Ef. 4: 1—6.

När problem och olika tankar gjorde sig gällande i den första församlingen avgjordes frågorna genom bön och samtal inför Herrens ansikte, Apg. 15: 1—29. Man sade sedan: "Vi och den helige Ande hava beslutat" och fortsatte vandringen i broderlig endräkt. Halleluja! Detta var, och är, en av den suveräna segerns hemligheter. Apostlatidens mångtusenhövdade skara var en kompakt enhet. Skaran kan aldrig bli så stor att gudomlig enhet ej är möjlig och söndringens ande kan å andra sidan verka splittring om det också är bara två som försöker gå samma väg. Men då vi är församlade i hans namn, då är han, Jesus Kristus, oöverbinnelig och segrande ibland oss.

Låt oss vandra vidare på denna underbara väg. Snart kommer Jesus och vår färd slutar i vårt eviga, härliga hemland.

Harry Hallander

Ludvig von Zinzendorf.

Här kommer det sjätte avsnittet i ANDERS B. ANDERSSONs artikelserie om de andliga livsrörelserna i Sverige.

Den herrnhutska väckelsen och evangeliska brödraförsamlingen

I den äldre pietismens fotspår trängde också friare andliga väckelserörelser in i vårt land. —

Det blev därför inte pietisternas utan de sk herrnhutarnas verksamhet, som — under fortsatt starkt kyrkomotstånd — kom att prägla den senare delen av 1700-talets fromhetsliv också i Sverige. —

Rörelsen hade sitt starkaste fäste och sin första församling på godset Herrnhut i det tyska Sachsen, därav namnet herrnhutare. Dess mänskliga upphovsman och främste ledare var greve Nikolaus Ludvig von Zinzendorf. —

■ ■ ■

Man har med rätta sagt att denna väckelse icke hade någon klart utformad teologi, men man kan ändå säkert säga att — med en viss skillnad — den var ett upplivande av den lutherska rättfärdiggörelsetron. Skillnaden bestod i att herrnhutarna, mera än Luther, lade tonvikten vid föremålet för tron. Detta innebar ett förinnerligande av troslivet och en varmare personlig gemenskap med Kristus och hans försoningsverk. Förkunnade pietisterna Kristi verk i oss, betonade herrnhutarna istället Kristi verk för oss.

Arvid Gradin — en Uppsaladocent, som senare blev en av denna väckelses starkaste svenska förkämpar — säger om sitt första sammanträffande med herrnhutarna och deras teologi: "För-

soningen genom Jesus Kristus är deras huvudpunkt — snart sagt deras enda — men den blir helt annorlunda driven än gemenligen sker. Ty däruti lägges grunden till en reell gemenskap med Gud, varifrån vi genom fallet kommit bort och vartill vi genom Kristus måste upprättas." —

"Det slaktade Lammet" — "Badet i blodskäl-lan" — "Gömd i såren" — är för denna väckelse betecknande uttryckssätt och representerar frälsande och helgande realiteter som gavs ett mycket dominerande utrymme i herrnhutarnas liv och förkunnelse.

Mycket starkt framgår detta också av de många sånger som genom denna väckelse överlämnats åt trons folk. —

■ ■ ■

Herrnhutarna insåg starkt nödvändigheten av en personlig helgelse och ett rättfärdigt leverne.

De hade i likhet med pietisterna i den lutherska ortodoxin sett vad ett ensidigt hävdande av enbart den rena läran ledde fram till: ett öppet sedefördärv där allt var tillåtet bara man hade "den rätta uppfattningen" och "visste var man stod" i lärofrågorna.

Att genom ett ohederligt leverne och ovärdigt uppträdande vanära Kristi lära betraktades av herrnhutarna, som en lika stor synd som att förfalska den. —

Med den herrnhutska väckelserörelsen kom dock ett nytt ljus över frågan om de troendes

helgelse. Här möter oss icke så mycket av pietismens "du måste", utan mera "du får" vara helig. Helgelsen framställdes ej som ett krav utan som en förmån — ett privilegium möjliggjort genom "helandet i Jesu sår". —

Och det var en helgelse som kom till praktiska uttryck. Självaste John Wesley berättar hur han under sin resa till Amerika åren 1735—1736 på skeppet sammanträffade med en grupp herrnhutare av 26 personer och hur han "frapperas av deras trosmod och lugn mitt i stormens raseri, av deras osjälviska tjänstvillighet mot sina medpassagerare och av deras vänlighet och ödmjukhet, som av ingen förolämpning kunde rubbas." —

■ ■ ■

Med den herrnhutska väckelsen följde också ett uppvaknande intresse för missionen. —

Under ett lösenord från Höga Visan: "Låt oss gå ut på landsbygden och stanna i byarna", drogo missionärer ut till olika delar av världen. Uppriktiga försök gjordes att gripa sig an evangelisationen på samma sätt som apostlarna. Utan rekommendationer eller andra mänskliga stödaktioner gingo de åstad från plats till plats i kraft av missionsbefallningens "Gån ut i hela världen". —

"Pilgrimsmissionärer" kallades de. Och allt vad de ägde och behövde förde de med sig på en kärra som de själva drogo. De arbetade för sin försörjning med vad som bjöds, medan de förkunnade evangelium för människorna.

"Därvid förlitade de sig på Honom som har nycklar till alla stängda dörrar. Och där någon

vill hålla igen dörren för Honom och Hans folk, där öppnar Han så det brakar", för att citera en av herrnhutarnas egna. —

■ ■ ■

I den herrnhutska rörelsen börjar också *den kristna församlingstanken* framträda. I insikt om att Kristi församling består endast av pånyttfödda började man — utanför kyrkans gemenskap — bilda "evangeliska brödräfsamlingar" som man kallade dem. —

Om arten av den andliga gemenskap, som där upprättades, skriver den högt lärde, förut nämnde, Arvid Gradin: "Vem är dock jag, ringaste mask, att Lammet så nådigt tänkt på mig och bragt mig till känslan av sären och till gemenskapen med hans lemmar? — Så ofta jag kommer till de punkterna så komma tårarna i mina ögon och jag kan aldrig utan tårar och hjärtlig förödmjukelse tänka på detta nådaval och salighet. Lammet älskar jag. Ty det har utgjutit sitt blod för mig och låtit mig finna en plats i dess sår. Församlingen ärar jag. Ty den är min moder och hos henne har jag blivit bekant med Lammet och dess sår och byten. Mina bröder trycker jag till mitt hjärta. Ty vi äro födda ur *ETT* sårat hjärta, tvådda i *ETT* blod och hava inträtt i *ETT* sårförbund och hava *EN* näring och bröd: *Lammet med dess marterkropp och offerblod.*" —

I och med brödräfsamlingarnas bildande hade ett betydelsefullt steg tagits mot den nytestamentliga församlingens upprättande.

I nästa artikel skall vi dröja inför herrnhutarnas verksamhet i Sverige.

*"Hjärtan, enigt sammanslutna,
Söken i Guds hjärta ro.
Lågor, ur Guds väsen flutna,
Brinnen klart i Kristi tro.
Han vår hövding, vi hans svurna,
Solen han, och vi dess glans,
Grenar av hans livsträd burna,
Han är vår, vi äro hans.*

*Kriste, du som oss förenat
Till en belig brödrarund,
Lär oss, så som du det menat
Älska till vår sista stund.
Tänd i oss den belga flamman,
Som all själviskhet förtär.
I din sanning bind oss samman,
Du som själv Guds sanning är!"*

Sång av L. von Zinzendorf.

Under tiden 19—24 sept. har det varit evangelistvecka i Örebro hos Maranataförsamlingen. Ett trettio-tal fria vittnen från hela landet har varit samlade till bön, bibelstudium och samtal. Det har i sanning varit intressanta dagar inför Guds ord.

Det samlande ämnet för veckan var: FÖRSAMLING OCH EVANGELISATION. Inom denna vida ram belystes många rykande aktuella problem och frågor både i lära och praxis. —

Av de många inläggen från olika bröder framkom att FÖR-

SAMLINGENS ALLSIDIGA UPPRÄTTELSE är en absolut förutsättning för en effektiv biblisk evangelisation. Den bibliska tanken om den lokala församlingens suveränitet hävdades starkt. Församlingen är Guds evangelisationsinstrument i tiden. Ja, i alla tider och förhållanden kan detta fungera. —

Frågan om evangelisation är i första hand inte en ekonomisk fråga utan det gäller ett personligt engagemang. —

När alla ämbeten kommer i funktion i en underbar komplet-

FÖRSA

EVANGE

ämne för

och sam

EVANGEL

ÖR

Erik G. Eriksson

Björne Erixon

Svein Nymo

ALING

SATION

elstudium

under

TDAGAR

RO

teringsgemenskap skickliggöres de heliga till individuell själa-vinnaregärning på det vardagliga livets olika områden. —

Jag upplevde veckan som ett tecken på, och ett bevis för, nödvändigheten av att genom Andens individuella ledning och ljus över Ordet söka sanningen.

Ja, det är omöjligt att i några rader ta med summan av allt som sades. —

Gud vill återföra sin församling till urkristna ideal. Och detta kommer i sin tur att ha väldiga återverkningar på möj-

ligheten att förverkliga missionsbefallningen på ett sätt som inte förfuskar och förvanskar den. —

Jag vill också uttala veckans tacksamhet till Agne Bark och alla vännerna i Örebro.

Veckan kommer säkerligen få betydelse för Guds ords framgång i hela landet. Vi lever på tröskeln till en ny tidsålder. Verka medan dagen varar! Nat-ten kommer då ingen kan verka! Håll ut intill änden!

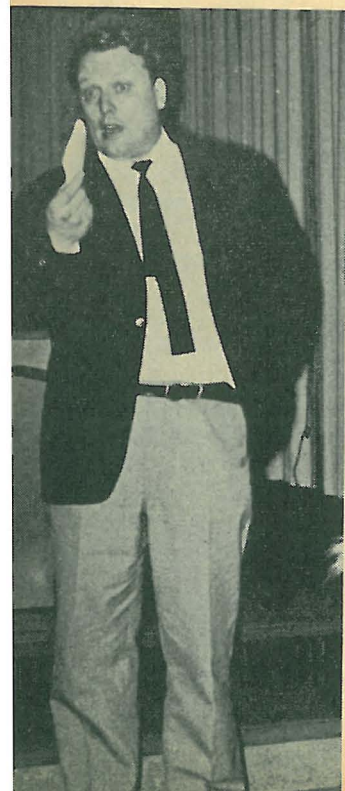
Jesus kommer snart!

Björne Erixon

Arne Imsen

Agne Bark

Alf Petersson

Du bor väl inte i Knorrland?

Stackars de, som bor i Knorrland.

De har det inte för roligt dessa knotiga knorrlänningar och knorrländskor. Mörkt och besvärligt har de i sin trånga värld. De upplever aldrig trons underbara vidsträckta territorium. Knorrland är långt ifrån viddernas land och knormännen och knorrkvinnorna ser aldrig och bestiger aldrig tack-sägelsens och lovprisningens höga fjälltoppar. De hör aldrig lovsångens dånande vattenfall och de hör aldrig bruset av stora vatten. Aldrig upplever de glädjens morgon mellan fjällen och aldrig hör de bäck och flod porlande mot hällen sjunga: "Gud är god." De kanske inte ens vet vad själens och syndaförlåtelsens vita snö är. De som bor i Knorrland, den lilla plätten, ser aldrig Herrens härlighet på slätten. Knorrfolket förstår inte, att det är frestelse mot Gud att knorra, 2 Mos. 17, och att det misshagar Herren, 4 Mos. 11.

De är ena riktiga "surströmmingar" dessa knorrlänningar och det knorrskan, som deras ansikten utstrålar, är sannernigen inte återspeglning av Herrens härlighet.

De behöver inte ha det så.

De behöver inte bo i Knorrland och knorra och gråta och längta efter löken och köttgrytorna i Egypten. Herren har ju bjudit dem att vandra ut från Knorrland och intaga löfteslandet, som flyter av mjölk och honung. Men de vågar inte tåga in i Kanaans övermåttan goda land. De fruktar för de stora jättarna där. De är fega och rädda och med rätta kallas de

Av
Helge Berntsson

ibland fegoister. Knorrlänningarna är stora egoister och knorrar på Herren, fastän de är fega och inte vågar räkna med Herrens hjälp. Knorrlänningarna knorrar och fjäskar.

Vet du, att Knorrlands huvudstad heter Fjäskilstuna? Fjäskilstunaborna är mycket religiösa och de har en väldigt vacker kyrka i sin stad, som kallas Knormalmskyrkan. Knorrlandets enda religiösa rikstidning trycks också i Fjäskilstuna. Den heter Knorrskensflamman. I Knormalmskyrkan kan man få höra det mäktiga knorratoriet framföras. Prästerna och lärarna i Fjäskilstuna kallas för fjäskimåer. De predikar och skriver mycket om de fjäskatologiska tingen, d. v. s. läran om, hur man skall vara människor till behag. Fjäskimåerna uppträder med milda ord och fagert tal. Rom. 16: 18. De predikar med smickrets ord för att få vinning och pris av knorrfolket. 1 Tess. 2. 4—6. Som fjäskimåerna predikar så blir fjäskilstunaborna och genom sin religiösa rikstidning, så påverkar de hela Knorrland.

De är alla skyar utan vatten och alla blir de ofruktbare träd, som står nakna och döda på senhösten. Inga fruktträd trivs i Knorrland.

Varje sommar samlas knorrlänningarna till storkonferens i Svekliden under en veckas tid och man kallar konferensen för Sveklidenveckan. Där samlas månglarna, penningväxlarna och köpmännen från Knorrköping. Ja, det kommer knorrfolk från hela Knorrlandet. Då har man både svekumeniska möten och knorrländska symöten.

Populärt kallas mötena också för svekonomiska möten, därför att man omväxlande behandlar ekonomiska frågor och att inte svika arvet från fäderna. De svekonomiska mötena behandlar företrädesvis den penningslukande tidningen Knorrskensflamman och fjäskimåernas pensions- och hjälpfonder. Till slut lyckas man enas om ett upprop för att få in pengar till Knorrskensflamman. Man har då förklarat Knorrskensflamman för religiöst oumbärlig för Knorrland. Detta mästerverk kallas för svekvation, och för att vara knorrlänningar, så lägger man i dagen ett stort offernit. För övrigt knorrar man på konferensen på allt och alla. —

Knorrlänningarna knorrar och knotar alltid över sin lott, fastän de vandrar efter sina egna begärelser. De talar stora ord, under det att de fjäskar och av egenytta söker vara människor till behag.

Knorrlänningarna har inte Kalebs och Josuas ande. De är själiska.

En del människor tar semes-

Vänner, nåden och blodet räcker för var människa, som vill kämpa trons goda kamp och leva i sanning och rättfärdighet. —

Ve dig människa, som leker med frälsningen! Du kanske redan i dag eller i morgon skall stå inför den Högste. Lever du för Gud i ande och sanning, eller skall ditt livsverk brinna upp? Du kanske säger: "Herre, jag har gjort det och ... det." — Men lever Jesus i ditt hjärta? Får du gå in i Staden en gång eller skall du nödgas gå bort till ett brinnande Gehenna?

Jag vill vittna för dig om en upplevelse som jag för några månader sedan fick vara med om.

Gud väckte mig en morgon vid tretiden. Jag brukar alltid prisa min Herre och Frälsare på morgonen när jag vaknar, och så gjorde jag även denna dag. Medan jag bad tyckte jag, under djup ångest, att Jesus hade lämnat mig. Jag ropade: "Jesus, kom tillbaka!" —

Men allt var så tomt och kallt och jag började frysa, trots att vi hade 18 grader varmt i rummet. Det var gravtyst omkring mig. Jag hörde inte ens väckarklockan som stod jämte mig. Det var som om jag var ensam i hela vår värld. Plötsligt kom en blågrå dimma i rummet och

BLODET RÄCKER

*"Det enda jag vet det är nåden
räcker.*

*Att Kristi blod, min synd, min
skuld betäcker.*

*Det enda jag har att lita till en
gång*

*det är Guds nåd, Guds gräns-
lösa nåd."*

Av

Torsten Bengtsson

Torsten Bengtsson.

allt försvann och utplånades omkring mig. Jag var oerhört rädd och grät förtvivlat under det jag ropade: "Gud varför har du övergivit mig?" —

Jag tyckte Gud hade lämnat mig helt. —

Plötsligt fick jag höra en bestämd röst som sade: "Det är ingen mening att du tror ... du har ingen Jesus — ingen Gud."

Jag ropade högt i min förtvivlan: "Det har jag visst", men fick bara ett ekande avgrundsskratt till svar. Jag kände hur min hals snördes samman och med möda kunde jag ropa: "Jesus, Jesus, för blodets skull hjälp mig!" —

Då släppte ångesten, det blev seger och hela atmosfären förändrades omkring mig. Det blev på nytt varmt i rummet. Jag hörde väckarklockan gå och sällhetsströmmar fyllde mitt hjärta och jag började prisa Gud i nya tungor och Gud sade till mig: "Du har bestått provet. Jag har skrivit ditt namn i Livets bok. Jag har berett en plats åt dig vid bordet. Jag är med dig alla dagar intill tidens ände." —

Blodet räcker. —

Jag tackar Jesus för att han har lidit, dött och segrat. Amen!

Torsten Bengtsson

Jönköping

"DE ÖVERVUNNO... I KRAFT AV LAMMETS BLOD..."

Upp. 12: 11.

ter och sommarlov från frälsningen och åker till Sveklidenveckan i Norrland och istället för att sommarlova Herren börjar de snart likt knorrلänningarna att kritisera, knota och klaga.

Det händer ju ibland att knorrmän och knorrلändskor blir frälsta och lösta och kommer från sina snäva cirklar till trosviddernas lovprisningsfolk.

Men det värsta, som kan hända, det är när knorrلänningar kommer in i Kanaan på illegal väg och har kvar sin knorriska ande. Det är dessa, som innästlar sig bland Herrens lovsjungande folk och sitter som skamfläckar vid gästabuden och kärleksmåltiderna och oförsynt ser sig själva till godo. (Judas brev.) Och hur man vrider och vänder på förhållandena blir de aldrig

nöjda. Det är dessa knorrلänningar, som vållar söndringar genom sitt knorr och sina förmåtna ord. —

Bor du i Knorrlandet? Fly därifrån för ditt livs skull. Fly innan din knorriskhet övergår till smädelse och bespottelse mot Herren. Fly från Knorrland, så du inte går förlorad i din gensträlvighet.

Helge Berntsson

PRÖVA ANDARNA. *Forts. fr. sid. 5.*

judisk gärningslära eller grekisk vishetslära. Församlingens stora uppgift är helt enkelt att renodla evangeliet och att representera en vishet och kunskap, som är mycket högre än den världen känner till. —

En rätt kunskap om Kristus är nödvändig.

För att detta skall kunna ske så måste vi göra den erfarenhet som Paulus talar om i Ef. 1: 17: "Och min bön är att vår Herres, Jesu Kristi, Gud, härlighetens Fader, må giva eder *en visdomens och uppenbarelsens ande till kunskap om sig.*"

Det enda som kan bevara församlingen fri ifrån villfarelsens snärjande anslag, det är *en sann kunskap om Jesus Kristus*. Det är här fråga om att förvärva sig kunskap om honom. Då har vi redan övergivit det känslomässiga planet och vi är inne på tankens område. Det är uppenbart att om denna visdomens och kunskapens Ande bor i vår ande — och det är denna Ande som skall upplysa vårt förstånd — då kommer vi fram till en full förståndsvishets hela rikedom. —

Orsaken till olika villfarelsers framfart är att människor saknar sann kunskap om Jesus. Orsaken till att så många egendomligheter kan uppstå är att många kristna, som är hängivna kristusbeundrare, ändå är *okunniga* om Honom och blir därför lätt byte för allehanda inspirationer. I Ef. 4: 14 uttryckes samma sak på ett annat sätt: "Så skulle vi icke mer vara barn, icke såsom havets vågor drivas omkring av vart vindkast i läran, vid människornas bedrägliga spel, när de illfundigt söka främja villfarelsens listiga anslag." —

Förkunnelsen måste provas.

Man kan överraskas av att gamla kristna ofta kan vara så lättlurade och lättfångade. Vad är det som är orsaken? Det finns naturligtvis många orsaker. Man är rädd för att komma i opposition mot den helige Ande, och man är också rädd för att genom en avvaktande, provande hållning kanske skada Guds verk.

Jag säger dock att församlingens uppgift är att prova förkunnelsen. Och om den inte stämmer med Ordet, så skall församlingen ha så kraftig andlig ryggrad, och så mycket moraliskt mod att den kan protestera. Och hur protesterar man? Jo, man protesterar genom att isolera förkunnelsen.

Det finns en sund kritik. Även en predikant är en människa som måste vara underordnad

Ordet, och låta sig korrigeras då han har fel. Det bör finnas en självskriven undergivenhet hos varje vittne. Här står ingalunda predikanterna över församlingen.

Det är för alla oerhört viktigt att denna provande ande är verksam. Icke för att nagelfara de svaga vittnena, men för att den levande församlingen genom en sann kunskap om Kristus skall komma att framstå som den skall vara. Är det inte det, vi behöver?

Paulus har också på ett annat ställe berört detta, i ett speciellt sammanhang kanske, men det finns bakom denna speciella situation ett allmänt betraktelsesätt: "Ty icke tillkommer det väl mig att döma dem som äro utanför? Dem som äro innanför haven I ju att döma." 1 Kor. 5: 12.

Vi skall också gå till 1 Kor. 6: 1: "Huru kan någon av eder taga sig för, att när han har sak med en annan, gå till rätta icke inför de heliga, utan inför de orättfärdiga."

Vi skall lägga märke till uttrycket "att gå till rätta inför de heliga". Där möter du församlingens suveränitet. Församlingen är helt enkelt en sorts domstol som måste ta ställning till vissa situationer och förhållanden. Man skall kunna döma i en sak och döma rättvist. Då måste man ju också ha klarhet i vad det gäller för någonting — inte sant? Här är det fråga om en dom som i första hand drabbar enskilda människor och som för dessa människor får en oerhörd effekt, därest domen icke bara är ord utan representerar andlig kraft.

Vad jag vill framhålla är att församlingen har en kolossal suverän ställning. Till församlingen har blivit överlämnad gudomlig makt. Men om det här skall fungera så behövs det att både vittnen, äldstebröder och församlingens medlemmar i övrigt är inställda på att *sanningen* skall segra.

Guds eget Ord är korrektivet.

Då människor talar om mission, inspiration och ambition, vad är det som är korrektivet? —

Ja, finns det någon mission som står över Ordet? —

Eller skall ambitionen ligga vid sidan om Ordet? —

Och hur är det med inspirationen? Skall vi viljelöst söka förverkliga alla de budskap vi hör, eller skall vi låta Gudsordet få fälla avgörandet? —

Jag medger att det kan bli besvärligt, men det är underbart att få underordna sig Ordet — Gud vare evigt lov. O, vad härligt det är att det finns

ett korrektiv, så man kan veta den absoluta sanningen.

Alltså, då budskapet överlämnas så skall det provas inför Guds Ord. —

De yttre effekterna är inte avgörande.

Det besvärliga är att människorna ofta fastnar vid effekter, och man sätter likhetstecken mellan dessa yttre ting och smörjelsen.

En del av oss talar högt och andra talar lågt, några är rörliga medan andra är mindre rörliga. En del vittnen har vissa specialiteter, vissa idéer, vissa sensationella ting att komma med och som regel fastnar många för en mängd av det här. — "O, vilken smörjelse", säger människor då predikanten är rörlig eller högröstad. Det är inget tecken på smörjelse att man skriker eller inte står stilla. Det finns helt andra kriterier på detta. Har vi inget annat än ljudeffekter och synintryck, då är det synd om oss.

Det måste finnas ett levande innehåll, sedan får predikanten till det yttre vara hur han vill. Han kan vara spirituell eller trög. Det betyder ingenting, bara han har ett levande sanningsord att meddela. Jag skulle tro att om Paulus kom hit, så finge han ingen predikstol hos oss. Vi skulle säga: En så torr predikant orkar vi inte med. — Så länge som han håller på sen! — Han håller på i flera timmar med ett och samma ämne. — Han talar så att ungdomarna somnar — vem kan orka med honom? —

Gud vill att vi skall vara original som efter våra egna yttre förutsättningar tjänar honom i den uppgift han har givit. Då skall vi också uppleva det att med uppgiften följer smörjelse, den gudomliga smörjelsen.

Jag hörde för några månader sedan någon berättelse om William Branham. Denne man var helt fri, inte bara från alla olater och divafasoner, utan också från alla yttre effekter, men när han öppnade sin mun och talade så var det som om han i ett enda ögonblick röjde väg i andevärlden, och Herren stadfäste Ordet omedelbart. Han nästan viskade fram sitt budskap, dock hade det en sådan oerhörd makt att demonerna vek. Bara hans närvaro var tillräckligt för att de främmande andarna avslöjade sig själva. Han näpste dem och de fick fara ut. —

Nu skall du inte tro att jag idealiserar detta — Gud går till väga på många olika sätt. Det gäller för oss att vi icke, istället för att granska undervisningen granskar åthärvorna, utan tar reda på vad budskapet rymmer, innehåller och åstadkommer. Det är därför vi behöver visdomens och uppenbarelsens ande till kunskap om Jesus Kristus. —

Aposteln Johannes påvisar skillnaden i det sätt på vilket Antikrists ande framträder och det sätt på vilket den helige Ande verkar: "Var och en ande som bekänner att Jesus är Kristus, kommen i köttet är av Gud", säger han.

Lägg märke till att här förs fram den grundläggande och avgörande sanningen om försoning: "Kristus, kommen i köttet". Den bebyggelsen för inte Antikrists ande fram.

Den ande som är av Gud bekänner Kristus kommen i köttet.

Man kan ha den kristna bebyggelsen, bekänna sig tillhöra Jesus, men helt enkelt rationalisera bort Jesu verk. Man samlas omkring Jesu person, men förnekar hans verk — det är ju det moderna tänkesättet. "Kristus kommen i köttet" är en fråga om Jesu födelse, om Jesu död, om Jesu uppståndelse.

Många i den moderna kristenheten har helt enkelt gjort till sin lära att förneka Jesu övernaturliga födelse. Jag hörde till och med en pingsteolog — en framstående teoretiker — som sade att man behövde inte tro på Jesu övernaturliga födelse för att bli frälst. Det är en förfärlig förkunnelse. Man frågar sig då, om man behöver tro på Jesu död, då man inte behöver tro på hans övernaturliga födelse? Eller behöver man tro på hans uppståndelse?

Varför vill man då ha bort de här tingen? Jo, man vill ha en frälsningslära som är acceptabel för den opånyttfödda människan. — "*Men var och en ande som bekänner att JESUS ÄR KRISTUS kommen i köttet han är av Gud.*"

Jesus är profet, präst och konung.

Detta att *JESUS ÄR KRISTUS* skall vi verkligen stryka under. Kristus betyder "Den Smorde". Det är fråga om att bekänna Kristus i hans trefaldiga ämbete. Han är smord till Profet, Präst och Konung.

Jesus är den store Profeten.

Vi behöver möta honom som den vilken uppenbar och avslöjar. Det är en sida som absolut icke kan utmönstras. Vill man ha en evangelisk frälsning då måste man också möta den sanning som frigör. Det fanns något i de gammaltroendes språk, som kallades syndanöd eller bedrövelse efter Guds sinne. Det har förvånat mig många gånger att så många människor aldrig upplever sinnelagets förvandling. Fast de har kommit till tro på Jesus och bekänner sig vara kristna så är sinnelaget oförändrat. De är trots sin nya bebyggelse Guds fiender genom sitt sinnelag. De har ett oomskuret hjärta och är fientliga i sitt sinne. Det är också därför de avskyr korsets för-

kunnelse. Man vill nog ha en principiell förkunnelse om att Jesus Kristus dött för världen och att satans makt är bruten, men den personliga förkunnelsen om vårt individuella förhållande, den vill man inte lyssna till. —

Det är sant att ormens huvud är krossat, men frågan är om ormens huvud är krossat i ditt och mitt liv? Det är sant att korset är rest på Golgata kulle till världens frälsning, men frågan är också om korset är rest i vårt liv? Kan vi träda fram och säga: Jag är korsfäst för världen och världen för mig? Jag vill inte avkräva dig någon beaktelse här i dag, men detta är högst väsentligt. —

Finns det då möjlighet för moderna människor att uppleva syndanöd?

Jag menar inte nöd över ett misslyckande eller nöd över att man råkat i social misär. Det finns ju människor som gärna i det avseendet skulle vilja ha livet annorlunda. De skulle göra vad som helst för att komma undan det de råkat in i, på grund av syndens konsekvenser. Men det är inte här bara fråga om att bli av med konsekvenserna, det måste bli ett nytt sinne. Det måste bli klart för oss att synden inte bara är en orsak till att jag hamnar i nöd — synden skiljer mig från Gud och för mig slutligen till mörkrets boningar.

Ett profetiskt ljus måste bo i församlingen. Det är detta som också Paulus menar då han säger att människor skall känna sig avslöjade och bekänna att Gud bor ibland oss. Där en profetisk Ande är verksam där blottas människans inre förhållande till Gud. Det är denna profetiska Ande vi är i trängande behov av. Vi tackar Gud för det som vi har fått, men vi behöver mer av denna profetiska Ande, som icke låter udda vara jämnt, som icke ser mellan fingrarna, men som tar itu med syndaproblemet och löser det. —

Nästa steg det är att möta Kristus som präst.

O, det är ett fantastiskt område; Jesus Kristus som vår överstepräst! Jag är helt övertygad om att många av våra egna åtgärder blir överflödiga när Jesus som präst får träda fram. Då skall människor få uppleva en atmosfär av läkedom. Icke bara avslöjande men också läkande och helande. Då vi möter Jesus som präst ser vi att vår synd är försonad och försoningsmedlet som Gud har framställt är Jesus Kristus — Jesus Kristus kommen i köttet. —

Vidare är det fråga om att bekänna Jesus som konung.

Om vi läser Judas brev så skall vi där se, att det är här själva problemet ligger. Vi läser Judas brev den fjärde versen: "Några människor hava nämligen innästlat sig hos eder — några, om

vilka det för länge sedan blev skrivet, att de skulle hemfalla under domen — ogudaktiga människor, som missbruka vår Guds nåd till lösaktighet och förneka vår ende härskare och herre, Jesus Kristus." —

Lägg märke till att det inte står att de förnekade honom som Frälsare och Försonare. De förnekade Jesus som sin ende Härskare och Herre. Det räcker alltså inte att säga att Jesus är Frälsare — Jesus är Försonare. Jesus har lidit döden för oss och förlåtit oss vår synd, men det är även fråga om att vinna seger över den makt som genom synden är verksam i vårt liv. —

Det räcker inte med att bli förklarad rättfärdig.

Rättfärdiggörelsen är ett väldigt område. Det räcker inte med att bli förklarad rättfärdig. Vi blir rättfärdiga inför Gud i samma ögonblick vi kommer till nådens tron och återopar namnet Jesus, i ett botfärdigt sinne. Överbevisad om sin synd och skuld blir syndaren i ett enda ögonblick rättfärdig då han åkallar Jesu namn.

Han blir förklarad rättfärdig inför alla sina fiender — inför åklagaren och åklagarens alla bisittare. Sedan denna befrielsesdom är uttalad så är det också fråga om att brottslingen skall frälsas ifrån det liv han tidigare levde. Därför räcker det inte med att bli rättfärdigförklarad — man blir också rättfärdiggjord. Och nu är det så att den som förklarar oss rättfärdiga, gör oss också rättfärdiga.

Vi måste vandra i Anden.

Det förutsätter en vandring i Anden.

Vad är det då att vandra i Anden? Ja, många anser att det är något mycket ovissst. Att vandra i Anden är att vandra i Ordet; leva i den första kärleken. Köttet gör motstånd mot detta, men den Helige Ande övervinns också det motståndet. Då vi upplevt andebytet genom att komma till tro på Jesus Kristus kan vi vandra i Anden. —

Här är det alltså fråga om en process.

Under den processen kan vi göra de mest skilda erfarenheter, men om vi vandrar i Ande så upplever vi också rättfärdiggörelse och helgelse. —

Det är ofta tungt att tala om dessa ting även till Maranata-vänner. De flesta vill ha mycket lättare saker. Att tala om det här är dock nödvändigt — människor får protestera hur mycket de vill.

Vi är kallade att leva i helighet.

Den natur som genom Anden är inplantad i oss kan aldrig synda, men den är nedlagd i en kropp med allehanda anknytningar till det onda. Vi är

inte själva medvetna om allt i oss som står Gud emot. Men, halleluja, det står att han skall leda oss där vi går bedjande fram. Vi ser in i våra liv och upplever bedrövelse över våra synder och nederlag — både medvetna och omedvetna — men vi upplever också rening och befrielse, löses och får gå vidare på trons och frälsningens väg. Låt oss göra klart för oss nödvändigheten av att verkligen bekänna Jesus som vår Härskare och Herre. Det sker genom att vi överlämnar oss helt och odelat åt honom. —

Om du får lyssna till en förkunnelse som hjälper dig att synda, att leka med andliga ting och på ett eller annat sätt ta lätt på dessa saker, då är det något fel. Om en förkunnelse gör det lätt för dig att leva likgiltig och ljum, då kan du också genast dra den slutsatsen att det är något på sidan av Ordet. — *Ordets* förkunnelse hjälper oss inte att synda utan att ta avstånd från allt vad synd och värld heter. Den leder oss inte ut på gungfly eller till gränsmarkerna. Den leder oss in till centrum där Jesus Kristus är suverän och hjälper oss att leva i helighet och i respekt för honom, som också kallat oss att leva ett heligt och rättfärdigt liv. Vi är utvalda i Kristus förrän världens grund var lagd och vårt liv skall stå i överensstämmelse med denna utkorelse. Vi är kallade till helighet, därför skall vi också leva i helighet.

Var ande som icke så bekänner Jesus — som Konung, Profet och Präst — alltså i hans trefaldiga härlighet, det säger vi nej till. Det kan vara härligt att möta en undervisning om Jesus som präst eller profet, det är sant, men det är bara två sidor. Vi måste också möta honom som Konung och segervinnare.

Det finns seger för oss.

Jag har frågat mig många gånger: finns det seger för mig, finns det seger för Maranatafolket, seger för alla de heliga i denna onda tid? —

Det finns seger, men vi måste vända oss åt det håll varifrån segern kommer för att finna vägen ut ur nederlag, synd och elände. Det är alltså viktigt att vi prövar andarna.

Vi kan bedöma alla företeelser utifrån vad Guds ord lär, och hur vi påverkas av förkunnelsen i den ena eller den andra riktningen.

Vi får inte svälja allt okritiskt ens från våra auktoriteter. Vi skall pröva även deras budskap inför Ordet. Vi måste göra som de gjorde i Berea när de hört förkunnelsen; de gick hem och forskade i Skrifterna om det stämde med dem. Sedan kom de tillbaka och sade: Amen — det stämmer! Då blir det även gensvar i förkunnelsen, tron

växer, man blir underbart förnyad i sitt sinne, den andliga tempeltjänsten är i funktion. Sinnet förnyas så att man kan se vad som är rätt och vad som är orätt, vad som är Guds vilja och vad som inte är Guds vilja, vad som är Guds ord och vad som är människoord. —

Vi kan ömsesidigt korrigera och hjälpa varandra.

Jag skulle önska att vi bleve *sunt* kritiska. Icke knorriska, ty den knorriske får aldrig något i Guds rike. Vi måste bedöma varandra på ett sunt sätt inför Ordet och under bön. På detta sätt kan vi ömsesidigt korrigera varandra.

Då församlingen kommer in i detta tillstånd då sker också en märklig utväxling mellan predikstolen och församlingen. Vi predikanter får ibland vara med om att någon eller några i församlingen har fött fram ett budskap och vi får träda fram och tala någonting, som vi icke alls har förberett oss för. Andra gånger får vi göra den erfarenheten, att fast man varit i bön inför Gud och fått ett budskap, känner vi att vi inte orkar bära fram det, men finner då att Herren kallat någon till andligt bistånd i förbönens tjänst. Så föds sådana budskap som församlingen behöver. Fel och brister blir avhjälpta och Jesus blir förhålligad. Gudagripna och gudasända människor får vara med och föda eller förlösa budskapet och vittnet får sedan bära fram det.

Vid sådana tillfällen upplever man att man på ett alldeles särskilt sätt varit föremål för Guds nåd. Man har verkligen överträffat sig själv, man har fått säga saker och ting, som man själv icke har kunnat tänka ut och genom profetisk andeburit fram budskap som löst människorna. —

Det finns alltså två sidor i prövningen av budskapet. En negativ sida, där man får utmönstra det som icke är rätt, men även en positiv sida: att ta emot budskapet även då det är starkt, träffande och närgånget, smälta och omsmälta det och utvecklas till en sann gudsmänniska.

När församlingen är inne i Ordet och Ordet är i församlingen, vilken maktfaktor blir den då inte?

Det behövs absolut ingen speciell mänsklig utrustning i en predikstol, där Ordet har herravälde, ty i den församlingen frågar man icke efter visdomsläror, vackra ord och teorier, utan där önskar man höra det levande Gudsordet, enkelt, sanningsenligt, rakt på sak. —

Det är det här, älskade vänner, vi behöver. Och allt det som förflackar det andliga livet i församlingen det bör vi säga nej till. Det som fördjupar det andliga livet säger vi ja till. —

De andliga gåvorna måste också provas.

Då Anden är verksam, är det inte nog med att vittnena provas, utan de budskap som vi genom Andens gåvor mottager måste också provas och korrigeras.

Det finns en del människor som tror, att om Gud gett dem en uppgift är de utom all kritik. De får icke kritiseras, tuktas eller förmanas. Jag skall säga, att det är just de, som behöver tuktas mest. O, att de som tjänar Gud, i stället för smicker och inställsamhet, kunde få möta sanningens ord ifrån vänner, som lärt sig att förstå och respektera den!

När man har besegrat sig själv så att det icke är prestige och ära vi är på jakt efter, då blir man icke högmödig av ett uppmuntrande ord, men heller icke missnödig för kritik.

Det finns någonting, som är högre, som står över mig: DET ÄR GUDS EGET ORD. —

Vi skall förädlas och budskapet måste befrias ifrån vår egen andes förorenade besmittelse. Det gäller vittnena men också gåvornas bärare i församlingen. När Guds ord är mäktigt verksamt, där blir det också ordning, när det gäller tungomålstalande och uttydning, profetia o. dyl.

Jag är rädd för att många kristna, icke minst i våra egna led, har så falska frihetsideal, att de tror, att ordning leder in i trældom. Där Guds ord har herravälde, där måste också gåvorna korrigeras. Och gåvornas bärare måste förädlas, så att de kan lära sig både att tala och att tåga. Det är inte synd att tåga. När den profetiska anden är verksam, så är det säkerligen tre eller fyra som har budskapet. Ibland kan det vara underbart att tåga för att se hur det stämmer. Kommer då någon annan med samma budskap, säger man Amen. —

Om det nu är på det sättet, att jag kan räkna med att bli kritiserad, när jag släpper mig till, hur skall jag våga då? säger någon. Ja, där har vi det — du är slav under din egen prestige — du söker ära — därför vill du heller inte bli kritiserad! —

Vad skall du göra med Jesus?

"Då frågade Pilatus dem: 'Vad skall jag göra med Jesus, som kallas Messias?' De svarade alla: 'Låt korsfästa honom.'"

Matt. 27: 22.

Vad skall jag göra med Jesus? Alla har vi väl någon gång ställt inför den här frågan.

Vad svarar du?

Är du med bland skaran som ropar: Korsfäst, korsfäst! eller har du tagit emot honom som din Frälsare? —

Det är så lätt att följa med strömmen, att göra som alla andra. Men skall du nå himlen en gång så måste du gå mot strömmen. Det kanske kostar litet, men vad gör det när Jesus är med. Du får uppleva att det

Vi måste ha klart för oss, att gåvan är ingenting som jag förfogar över eller gör vad jag vill med; den är till för församlingens uppbyggelse och måste alltså underkastas församlingens prövning.

Det finns vissa viljestarka människor, som då kritiken inställer sig och någon söker korrigera och hjälpa dem tillrätta, betraktar det som motstånd till frigörelsen, friheten och den helige Ande. Man säger också: "Jag måste tala så." — Det är självbedrägeri, ty profeternas andar är profeterna underdåniga", säger Guds ord.

En reningsprocess måste till.

Tidigare var man ett viljelöst "mähä", som lät sig föras hit och dit, men så är det icke längre nu. Nu låter man sig icke längre ledas hit eller dit. Nu har man blivit helgad av Ordet, renad genom Blodet, fostrad genom den helige Ande. Nu låter man sig icke blindvis föras bort. Nej, nu har man blivit en personlighet, fostrad till lydnad och tjänst i Guds rike. Ära vare Gud och Lammet!

Den här förädlingsprocessen vill jag också vara med om. —

Mina älskade vänner, då Gud kommer med elden då reduceras allting till sina rätta proportioner. De volymiösa kolosserna försvinner, men det som blir kvar, blir äkta. —

Där Ordets förkunnelse provas där skapas det en atmosfär av tro, av kraft, av kärlek. Det uppmuntrar människor till att tjäna. Kärlekens, trons och kraftens ande är också tuktighetens ande. Vi kan därför inte figurera när och hur som helst för att få exponera, visa och demonstrera oss själva.

Då profeterna talade drivna av den helige Ande, stod de under Andens kontroll. Det innebar icke, att Anden tog dem såsom ett viljelöst byte. Anden formade och fostrade dem, så att deras känsla blev hänförd, deras tanke skärpt och deras vilja underordnad Guds vilja. Ståndaktiga, överlåtna och helgade åt honom blev de Guds vittnen. Det är var Gud vill också med oss.

Vill du vara med?

är sant vad vi sjunger i en kör: "Livet med Jesus är underbart." —

Lämna ditt hjärta åt Jesus och låt honom bli allt i ditt liv. Snart ljuder anskriet: "Se, brudgummen kommer!"

Du är väl redo att möta honom?

Maranatahälsningar
Margareta Berghund
Värnamo

Var finns verkligheten?

När den ofrälsta människan skall definiera sin syn på dem som säger sig upplevat frälsning, så brukar det många gånger låta så här: Fantaster och drömmare — det är ju helt verklighetsfrämmande ting som ni sysslar med. —

Man tänker då inte på att de ting man själv rör sig med, är sådant som skall skatta åt förgängelsen, samt att de ting man ser och det man kan ta på, inte är det som skall bestå, utan att det är det osynliga som är bestående. —

Jag kan ej tro på något jag ej kan se för mina ögon, säger du. Vet du då inte att allt är skapat av den Osynlige: "Ty i Honom skapades allt i himmelen och på jorden, synligt såväl som osynligt, både tronänglar och herrar och furstar och väldigheter i andevärlden. Alltsammans har blivit skapat genom Honom och till Honom." Koll. 1: 16.

Olle Corneliussen.

Så är du då utan ursäkt min vän. "Ty Hans osynliga väsen, Hans eviga makt och gudomshärlighet hava ända ifrån världens skapelse varit synliga, i det att de kunna förstås genom Hans verk." (Rom. 1: 20.

Det finns en som kan taga bort det täckelse, som gör att du är andligen blind, min vän, och det är Jesus. Han har ge-

nom sin försoning på Golgata kors öppnat en ny och levande väg, som gör att du kan få dina ögon öppnade genom den Helige Ande, så du får skåda den härlighet som strålar ut ifrån Honom.

Han är verkligheten själv, står det i Kol. 2: 17, och Han kan lösa dig ifrån det överkliga, som du nu är bunden i, om du tager emot Honom genom tron i ditt hjärta. "Han kan tillfullo frälsa alla dem som genom Honom komma till Gud." —

Vad är väl mera verkligt än när Jesus frälsar en i synden sjunken människa? Det kan man både se och höra, ty Han gör allting nytt. Det blir en ny skapelse: "Det gamla är förgånget, se något nytt har kommit." —

Så tveka då ej längre, min vän, utan låt Jesus ta hand om ditt liv. Då får du uppleva den verklighet, som är bestående.

Olle Corneliussen

GEMENSKAP... *Forts. från sid. 3.*

i alla läger och utanför alla läger. Fly till Jesu mening med sin gudomliga kallelse i ditt liv. Fråga ingen annan än Anden i ditt hjärta och GÅ i Jesu namn. Tiden är så svindlande kort, och alltför många år har du redan ödslat bort utan att gå ut med budskapet till din nästa i vittnesbörd, tidningar, traktat och samtal, och du har inte vågat, inte haft tillåtelse, ty man har fruktat konkurrens, hur vansinnig den tanken än är i Jesu närhet. Man har velat ha dig som fromt och tullat får i bänken, bara du haft förstånd att tiga och låta dig klippas! Det är den bistra sanningen om din och tusendes andliga läge i Sverige och världen idag. Men Jesus vill nu, att detta skall vara sanningen om det förflutna. Nu skall du stå upp och ikläda dig Hans makt, inte till njutning eller prål utan till STRID i nöd och nåd, pris ske Gud, ÖPPEN STRID mot ett gudlöst folk i ett modernt, gudlöst samhälle. Du skall icke tveka! Ordet maning är

entydig: "Gån icke i ok tillsammans med dem som icke tro; det bleve omaka par" (2 Kor. 6: 14).

Det är mellan den fulla trons och icke-trons folk, som gränsen går mellan dem som hör till Guds församling och icke. Partibenämningar är i det fallet avslöjande men betydelselösa, likaväl som geografisk plats och medlemsantal.

Guds välsigne dig till att inse detta i dag och icke förhärda ditt hjärta! Tiden är kort, en svindlande jordisk sekund. BRUDGUMMEN ÄR REDAN PÅ SKYN! Kom väckelse från höjden, MARANATA! Kom Jesus som Du vill!

Amen.

ANDERS B. ANDERSSON

kommer den 1 nov. att flytta till Jönköping som Maranataförsamlingens föreståndare därstädes.

Jag har aldrig ångrat...

Jag har varit frälst i två år och har gått den smala vägen, vägen till himmelen. Det kan vara svårt ibland att gå den vägen men den går till seger.

Jesus är underbar! Han har lidit och dött på Golgata för oss. "Vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?" —

Jag har aldrig ångrat att jag blev frälst. Första dagarna var det kamp och strid. Men så började jag läsa bibeln och bedja,

och då vart det en förvandling i mitt liv. Jesus hör min bön.

Efter en tid fick jag gå i dopets grav och begrava min gamla människa. — Men det vart ändå härligare när jag blev andedöpt. — Jag hade varit på ett bönemöte där en broder sade till mig, att jag skulle tacka Jesus och det gjorde jag. På bussen när jag skulle fara hem fortsatte jag och när jag kom hem så kom det konstiga ord i min mun som jag aldrig förr

hört, och jag började prisa Jesus för att Han döpt mig i den Helige Ande.

Du som inte är frälst ska ta emot Jesus i dag. Du ska se att det blir förvandling i ditt liv. Du kanske tror att det blir tråkigt, men det blir det inte.

Jag tycker det bästa man kan göra är att lämna sitt liv åt Jesus. Vad vore det för mening att leva om man inte hade Jesus? —

Han förlåter dig dina synder och renar dig i sitt blod. —

Jesus kommer snart — skall du vara med då? Min största önskan är att få vinna själar för himmelen, innan Jesus kommer.

Du, min vän, som är frälst, håll fast det du har så att ingen tager din krona.

*Rut Nilsson (17 år)
Alnö*

"Se, på mina händer har jag upptecknat dig." Jes. 49: 16.

Dessa ord har blivit så levande för mig den sista tiden. Hur underbart är det inte att få vara tecknad i Jesu händer och veta att vi är Hans tillhörighet.

Dessa sårmärkta Frälsarhänder leder oss där vi går bedjande fram. O, hur stort att vi får lägga allt i Hans händer.

Snart en dag skall vi få trycka Hans händer, höra Hans välkomstord och få se Honom i härlighet och glans. Lämna ditt liv du också i Hans händer

— det kommer du aldrig att ångra.

Tiden är kort.

Jesus kommer snart.

*Maranatahälsningar
Marita Andersson
Värnamo*

Jesus leder oss då vi beder

Det är härligt

Jag blev frälst vid 7 års ålder. Det var härligt att få möta Gud. Om du inte fått möta Gud

skall du ta emot Honom som din personlige Frälsare. Du kommer aldrig att ångra dig.

Vi har härliga möten här i vår lilla grupp. Mycket folk går på våra möten. Alla som läser detta enkla vittnesbörd, bed för oss.

*Crister Svensson, 10 år
Jämsjöslätt*

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

MRM 19. O, Jesus Du som kom/Han kommer snart/Jag tackar Gud/Fråningsglädje. Sång av Eric Gunnar Ericsson.

HS 181. Jesus har aldrig sagt nej/Lägg den där. Sång av Eric Gunnar Ericsson.

HS 160. Uti såraregnet tid/Gud vare tack och lov. Sång av Donald Bergagård och Eric Gunnar Ericsson.

MRM 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Eric Gunnar Ericsson och Arne Imsen.

MRM 18. Som hjorten trängtar efter vatten/Vi vill prisa Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Curt Peterzén och Eric Gunnar Ericsson.

MRM 8. Halleluja, halleluja/Jesus är min vän/Det gryr mot dag/Grip om den hand som stungits/Sätt mig i brand, Gud. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.

MRM 9. Sista sträckan/Här vårt liv är likt ett bantåg/Jesus underbar Du är för mig/Är du med där elden brinner? Sång av Eric Gunnar Ericsson och Donald Bergagård.

MRM 5. Frälst från evig död/Hur innerligt Jesus mig älskar/O, hur jag längtar att se staden/Tror du Jesus är densamme. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.

LP 101. Sång och musik, vittnesbörd samt dopförrättning i Väckelsekötet, Borlänge. Evangelist Eric Gunnar Ericsson, Bertha Svensson, Sigrd Andersson, Marita Hammar m. fl.

MRM 24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Solosång av Eric Gunnar Ericsson med strängmusikångarna. (Direktupptagn. från Maranatomöte i Viktoria-salen, Stockholm, den 18 okt. 1964.)

HS 160. Uti såraregnet tid/Gud vare tack och lov. Sång av Donald Bergagård och Eric Gunnar Ericsson.

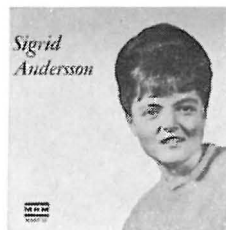
HS 176. Gud är densamme som fordorm/Ovan där. Sång av Donald Bergagård.

HS 186. Bönevägen/Glad jag sjunger. Sång av Donald Bergagård till drag-spel och gitarrer.

HS 197. Jag skall aldrig dö/Min Gud förmår. Sång av Donald Bergagård.

HS 202. My God is Real/I shall not be moved. Donald Bergagård och The Brothers.

HEP 247. Då alla varför skall få sitt svar/Jesus är livet för mig/Jag är lycklig varje dag/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Donald Bergagård.

MRM 32. Städse på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/Lever du livet i Kristus min vän/Se, Han räcker ut sin hand. Sång av Sigrd Andersson till ackomp. av Eystein Raude.

MRM 481. Men om du kom just nu/När skuggan svunnit/Nu har jag glädje. Sång av Marita Hammar och Sigrd Andersson.

MRM 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan/Guds folk är på resa. Sång av Vetlands-systrarna.

MRM 39. Min själ den väntar efter Herren/Gud är trofast/Vi är nu på väg till himlen/O, vänd om till din Gud. Sång av Gunilla Fredriksson och Sigrd Andersson till Hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen.

MRM 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata—Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MRM 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte)/Mitt hjärtas sång. Sång av Donald Bergagård, Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MRM 31. Till himlens land/En sådd är vårt liv/Han lever/Underbar hälsa sjuklingar får/Jesus har satt mig fri. Sång av Donald Bergagård med sångare från Jönköping. (Inspelat vid möte i Vaggeryd.)

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert själavinnar-nit har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 3 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 6 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sångsamling à 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400: — + oms. och porto, mot avbetalning 25: — per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25: — per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25: —.)

NU BÖRJAR BIBELSKOLAN I STOCKHOLM SNART!

*Grupp av lärare
och deltagare i en
tidigare bibelskola.*

Bibelskolan i Maranataförsamlingen, Stockholm — den sjätte i ordningen — börjar nu om någon vecka. —

Dessa bibelskolor har haft en utomordentlig betydelse för vårt land och för spridningen av det budskap Gud anförtrött oss. Nu är behovet av andesmorda vittnen större än någonsin. —

Evangelister som under året varit i aktiv tjänst kommer att beredas möjlighet att få bevista bibelskolan utan kostnad. —

Bibelskolan — såväl bibelstudierna som måltiderna — kom-

mer att förläggas till den s. k. Strindbergssalen vid Norra Bantorget. —

På grund av bl. a. dessa ändrade lokalförhållanden är kostnaderna för bibelskolan nu större än något tidigare år. Maranataförsamlingen i Stockholm vädjar därför till väckelsens folk runt om i landet att bistå oss med sina förböner och offer. —

Med detta nummer av Midnattsropet följer ett postgiroinbetalningskort som lämpligen kan användas av dem som ekonomiskt vill hjälpa oss. Både

stora och små gåvor är välkomna.

Med största tacksamhet motager vi också gåvor in natura såsom potatis, grönsaker, konserver, frukt etc. Dessa skall sändas till Maranataförsamlingens exp., Surbrunnsgatan 60, Stockholm Va. —

Samtidigt vill vi också påminna församlingar och grupper som efter bibelskolans slut önskar hjälp i arbetet att meddela sig med oss, så att vi kan framlägga behoven i bön under den tid bibelskolan pågår.

Arne Imsen

Med detta nr är bilagt gåvainbetalningskort till bibelskolan